

ДО МОНАХИНЯ ВАРВАРА ОТ ЙЕРУСАЛИМ: ЗА ТРИТЕ ИИСУСОВИ ДРЕХИ

Питаш ме, честна сестро, за трите дрехи, в които Господ бил облечен и преоблечен на Велики Петък в течение на няколко часа. Защо Пилат Го облякъл в пурпурна дреха? Защо Ирод Го облякъл в бяла дреха? И защо, накрая, извършителите на смъртната присъда отново Го облекли в Неговата собствена дреха?

Всичко, което се случило в земния живот на Христос, е изпълнено със значение, всичко открива някаква истина и всичко служи за поука. Едни от поуки са непосредствени и веднага стават ясни, а други са косвени и образни, така че се нуждаят от тълкуване. Преобличането на Господ в три различни дрехи спада към втория вид.

Пурпурната дреха е дрехата на римските царе. Когато Господ говорил пред Пилат за Своето Царство, което „не е от този свят“, това се сторило на материалистическия дух на римския чиновник безумие и поругание на царското достойнство. Затова Пилатовите войници облекли Христос в пурпур - разбира се, най-евтиния, който можело да се намери - за да Го изложат за присмех като самозванец. Но самият пурпур върху Господа свидетелствал, че Христос наистина е Цар. И така, Пилатовите войници на подбив провъзгласили Господа за такъв, какъвто Той в действителност бил. Никой от тях не можел и да си помисли, че Христовото Царство ще наследи Римската империя и всички други царства на света.

Развратният цар Ирод очаквал Христос да извърши пред него чудо. Той желаел не някакво полезно и човеколюбиво чудо, а чудо панаирджийско за задоволяване на нездравото любопитство. Впрочем пред него стояло най-голямото чудо на света: Човек чист и безгрешен. Пълна противоположност на него самия, кръвосмесителя и убиеца на св. Йоан. Аз съм убеден, че този нечист Исавов потомък би могъл да повярва във всички чудеса на света, но само не и -никак и никога - в чудото на чистотата и безгрешността на един човек. И точно това най-голямо и най-невероятно Чудо стояло пред него. Но нечистият бездушник не могъл да го съзре. Както Пилат, затънал в лъжата на идолопоклонството, гледайки лицето на Истината, не могъл да Я види, така и Ирод, ослепен от черните струпеи на греха, гледайки лицето на Невинността, не могъл да Я съзре. Разочарован в очакванията си, Ирод облякъл Христос в бяла дреха. А белият цвят е символ на чистотата и невинността. Чела си, че ангелите Божии, чисти и безгрешни, са се явявали в бели дрехи (Йоан. 20:12). И така, нечистият Ирод, който мислел, че и Христос е нечист като самия него и като всички други, Го облякъл в бяла дреха, символ на чистота и невинност. И както Пилатовите войници, макар и на подбив, признали Господ за Цар, така и Ирод Го признал за човек на невинността. Т.е. и в двата случая Христос

бил признат и обявен от своите неприятели -макар и неволно и несъзнателно - за такъв, какъвто Той наистина бил.

Накрая, преди самото Разпятие, Господ отново бил облечен в Своята собствена дреха. Това е дрехата, която Му изтъкала Неговата свята Майка, Богородица. Същата дреха, в която Той ходел по земята и за която войниците на Голгота хвърляли жребий.

Не виждаш ли във всичко това голяма поука за всички нас?

Хората предполагат за нас добро или зло и съобразно своите предположения ни оценяват, хвалят или осъждат. Различните човешки съждения за нас не приличат ли на разноцветни дрехи? Ту ни обличат в дрехата на мъдрец, ту - в усмирителната риза на обезумелия, ту ни китят с доспехите на юначеството, ту ни покриват с дрипите на безчестието. Всички тези дрехи бързо се свличат и сменят съобразно колебливите и променливи човешки отсъди. Но в края на краищата, в смъртния час, всеки от нас се показва в истинския си цвят, в своята собствена дреха.

Мир на теб, честна сестро, и благословение от Бога!